

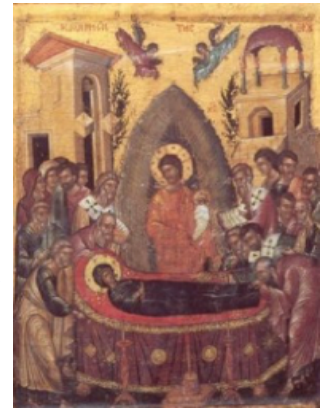
KIMISIS THEOTOKOU ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

224 18th Street, Brooklyn, NY 11215

Office: (718) 788-0152 Fax: (718) 788-2774

Website: www.kimisisbrooklyn.org

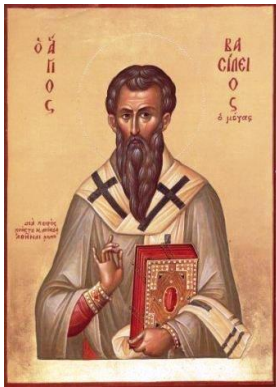
E-Mail: KimisisTheotokou@gmail.com

V. Rev. Damaskinos V. Ganas, Proistamenos

WEEKLY BULLETIN
SUNDAY, JANUARY 2, 2022
SUNDAY BEFORE EPIPHANY

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ
ΚΥΡΙΑΚΗ, 2^η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2022
ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Ὁ Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας ὁ Καππαδόκης

Basil the Great, Archbishop of Caesaria in Cappadocia

Ὁ Μέγας Βασίλειος, μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες μορφές τῆς Ἐκκλησίας, γεννήθηκε περὶ τὸ 330 μ.Χ. στὴν Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας. Ὁ πατέρας του Βασίλειος ἦταν ρήτορας, ἐγκατεστημένος στὴ Νεοκαισάρεια τοῦ Πόντου καὶ ἦταν υἱὸς τῆς Μακρίνης, ἡ ὁποία ὑπέστει πολλὰ μετὰ τοῦ συζύγου της κατὰ τὸν διωγμὸ τοῦ Μαξιμίνου γιὰ τὴν πίστη τους στὸν Χριστό. Ἡ Μακρίνα ἦταν μαθήτρια τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ καὶ διετέλεσε ἡ πρώτη στὴν πίστη διδάσκαλος τοῦ ἐγγονοῦ της Βασιλείου. Ἡ μητέρα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ὀνομαζόταν Ἐμμέλεια, καταγόταν ἀπὸ τὴν Καππαδοκία, ἦταν θυγατέρα Μάρτυρος, εὐλαβέστατη καὶ πολὺ φιλάνθρωπη. Ἀπὸ τὸν γάμο της μετὰ τὸν Βασίλειο γεννήθηκαν ἑννέα παιδιά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ τέσσερα ἦταν ἀγόρια. Τὸ πρωτότοκο παιδί τους ἦταν ἡ Μακρίνα, ἡ ὁποία μετὰ τὸν θάνατο τοῦ μνηστῆρα της, ἐπιδόθηκε στὴν ἄσκηση. Ἀπὸ τὰ τέσσερα ἀγόρια, τρεῖς ἔγιναν Ἐπίσκοποι, ὁ Βασίλειος στὴν Καισάρεια, ὁ Γρηγόριος στὴ Νύσσα καὶ ὁ Πέτρος στὴ Σεβαστεία. Ὁ Ναυκράτιος πέθανε νέος, σὲ ἡλικία 27 ἐτῶν. Πρὸ τοῦ Πέτρου γεννήθηκε ἡ Θεοσεβία. Ὁ Μέγας Βασίλειος ἔλαβε τὴν πρώτη χριστιανικὴ διαπαιδαγώγησή του ἀπὸ τὴ μητέρα καὶ τὴ γιαγιά του καὶ διδάχθηκε τὰ πρῶτα γράμματα ἀπὸ τὸν πατέρα του στὴν πατρίδα του. Σπούδασε στὶς σχολές τῆς Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας καὶ τοῦ Βυζαντίου, ὅπου «ἠύδοκίμει σοφιστῶν τε καὶ φιλοσόφων τοῖς τελειοτάτοις», καὶ τέλος «εἰς τὰς χρυσοῦς Ἀθήνας», πού τότε ἦταν τὸ κέντρο τῆς ρητορικῆς καὶ στὴν ὁποία ἤκμαζαν οἱ σοφιστὲς Ἰμέριος, Προαιρέσιος καὶ ἄλλοι καὶ ὅπου συνέρρεαν ἀπὸ παντοῦ μαθητὲς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ μετέπειτα αὐτοκράτορας Ἰουλιανός, τὸν ὁποῖον ὁ ὑπέρμετρος θαυμασμός του πρὸς τὴν ἐθνικὴ σοφία παρέσυρε στὸν πόλεμο κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐκεῖ βρισκόταν ἤδη καὶ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, μετὰ τοῦ ὁποίου συνδέθηκε μετὰ στενῆς φιλίας. Εἶναι χαρακτηριστικοὶ οἱ λόγοι τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου γιὰ τὸν ἱερό του σύνδεσμο μετὰ τὸν Μέγα Βασίλειο: «Τὰ πάντα ἤμεν ἀλλήλοις, ὁμοστέγοι, ὁμοδαίτοι, συμφυεῖς... ἴσοι μὲν ἐλπίδες ἤγον ἡμᾶς, πράγματος ἐπιφθωνοτάτου τοῦ λόγου, φθόνος δὲ ἀπὴν, ζῆλος δὲ ἐσπουδάζετο, ἄγων δ' ἀμφοτέροις, οὐχ ὅστις αὐτὸς τὸ πρωτεῖον ἔχοι, ἀλλ' ὅπως τῷ ἐτέρῳ τούτου παραχωρήσειεν. Μία μὲν ἀμφοτέροις ἐδόκει ψυχὴ, δυὸ σώματα φέρουσα, ἐν δ' ἀμφοτέροις ἔργον: ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ ζῆλον πρὸς τὰς μελλούσας ἐλπίδας, πρὸς ὃ βλέποντες καὶ βίον καὶ πράξιν ἅπασαν ἀπηυθύνομεν». Ὁ Βασίλειος διδάχθηκε στὴν Ἀθήνα ρητορικὴ, φιλοσοφία, ἀστρονομία, γεωμετρία καὶ ἰατρικὴ. Ἐπέστρεψε στὸν Πόντο, περὶ τὸ 356 μ.Χ., καὶ βαπτίσθηκε Χριστιανὸς ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Καισαρείας Διανίου. Στὴν συνέχεια μετέβη στὴν Αἴγυπτο, Μεσοποταμία, Παλαιστίνη καὶ Συρία, γιὰ νὰ γνωρίσει τοὺς ἀσκητὲς καὶ καθηγητὲς τῆς ἐρήμου. Τότε, ἀφοῦ διένειμε καὶ αὐτὸς τὰ ὑπάρχοντά του στοὺς πτωχοὺς, μόνασε στὸν Πόντο, κοντὰ στὸν Ἰριποταμό, ἀσκούμενος στὴ μελέτη καὶ τὴν προσευχὴ. Ἀργότερα τὸ 362 μ.Χ., χειροτονήθηκε πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο Καισαρείας Εὐσέβιο, ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ λίγο ἀναγκάστηκε νὰ φύγει στὸν Πόντο, λόγω τοῦ φθόνου τοῦ Ἐπισκόπου Εὐσεβίου. Ὁ Γρηγόριος συμβίβασε τὰ πράγματα μεταξὺ τῶν δυὸ ἀνδρῶν καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος ἐπέστρεψε τὸ 365 μ.Χ., γιὰ νὰ βοηθήσει τὸν Ἐπίσκοπο Εὐσέβιο στὸν ἀγῶνα του κατὰ τῶν Ἀρειανῶν. Ἔγινε ἔτσι «σύμβουλος ἀγαθός, παραστάτης δεξιός, τῶν θείων ἐξηγητής, τῶν πρακτέων καθηγητής, γήρως βακτηρία, πίστεως ἔρεισμα». Τὸ ἔτος 370 μ.Χ., μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Εὐσεβίου, ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Καισαρείας, παρὰ τὶς σφοδρὲς ἀντιδράσεις τῶν Ἀρειανῶν. Σὲ καιρὸ λιμοῦ προσέφερε στοὺς πᾶσχοντες κάθε εἶδους βοήθεια. Ἀγκάλιασε τοὺς γέροντες, τὰ παιδιά, τὶς γυναῖκες καὶ τοὺς ἄνδρες, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ φρόντιζε καθημερινὰ γιὰ τὴν τροφὴ τους. Οἰκοδόμησε κοντὰ στὴν Καισάρεια ἓνα συγκρότημα πτωχοκομείου καὶ νοσοκομείου, τὴ Βασιλειάδα, πού ἔγινε τὸ ταμεῖο τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀγάπης. Κατὰ τὰ χρόνια τῆς ἐπισκοπικῆς του διακονίας εἶχε νὰ ἀντιπαλέψει κατὰ τῆς ἀγάπης. Κατὰ τὰ χρόνια τῆς ἐπισκοπικῆς του διακονίας εἶχε νὰ ἀντιπαλέψει κατὰ πολλῶν δυσχερειῶν. Ὁ αὐτοκράτορας Οὐάλης ἐαποφάσισε νὰ εἰσαγάγει μετὰ τὴν βία στὴν Καππαδοκία τὸν Ἀρειανισμό. Γι' αὐτό, τὸ 372 μ.Χ., ἔστειλε τὸν ἑπαρχο Μόδεστο, γιὰ νὰ πείσει τὸν Ἅγιο νὰ δεχθεῖ τὶς κακοδοξίες τῶν αἰρετικῶν. Μάταια προσπάθησε νὰ πείσει τὸν Μέγα

Βασίλειο μεταχειριζόμενος κάθε μέσο: δήμευση τῆς περιουσίας, ἔξορία, βασανιστήρια, θάνατο. Ὁ Βασίλειος σὲ ἀπάντηση δῆλωσε, ὅτι δὲν φοβᾶται ἀφοῦ περιουσία δὲν εἶχε, παρὰ μόνο λίγα παλαιὰ ἐνδύματα καὶ λίγα βιβλία, ἔξορία δὲν φοβᾶται, διότι ἡ γῆ ποῦ κατοικεῖ δὲν εἶναι ἰδιοκτησία του καὶ στὸν κόσμον αὐτὸ εἶναι πάροικος καὶ παρεπίδημος, τὰ βασανιστήρια δὲν τὸν πτοοῦν, διότι τὸ ἀσθενικό του σῶμα δὲν μπορεῖ νὰ ἀντέξει σὲ αὐτά, τὸ δὲ θάνατο θεωρεῖ ὡς εὐεργέτη, διότι αὐτὸς θὰ τὸν ὀδηγήσει νωρίτερα κοντὰ στὸν Θεό. Ὁ Μόδεστος ἐξεπλάγη ἀπὸ τὴν Πνευματικὴ γενναιοψυχία τοῦ Ἁγίου καὶ ἐπέστρεψε ἄπρακτος. Ἀκόμη καὶ ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτορας Οὐάλης, ὅταν ἦλθε στὴν Καισάρεια καὶ ἀντιλήφθηκε τὸ μεγαλεῖο τοῦ Βασιλείου, τὸν ἄφησε ἀνενόχλητο στὸν ἐπίσκοπικό του θρόνο. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀξίζει νὰ ἀναφέρουμε τὴν μαρτυρία τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου γιὰ τὸν Μέγα Βασίλειο: Ἦταν ἡμέρα τῶν Θεοφανείων. Πέλαγος λαοῦ ἐγέμιζε τὸν ναό. Ἡ ψαλμωδία καὶ ἡ εὐκοσμία τοῦ βήματος ἦταν ἀγγελικὴ μᾶλλον, παρὰ ἀνθρώπινη. Καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος προτεταγμένος τοῦ λαοῦ, ὄρθιος, ἀκλινῆς κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν ὄψη καὶ τὴν διάνοια, «ἐστλωμένος τῷ Θεῷ καὶ τῷ βήματι». Καὶ ὁ αὐτοκράτορας Οὐάλης μπροστὰ στὸ θέαμα αὐτὸ καὶ στὸ ἄκουσμα «κατεβροντήθη». Μὲ τὸν ἀνεκτίμητο αὐτὸ πλοῦτο τῶν ἀρετῶν του καθοδήγησε τὸ ποιμνιο τοῦ Χριστοῦ καὶ κοσμημένος μὲ αὐτὲς ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον, τὸ 378 μ.Χ., λίγο μετὰ τὸν θάνατο τοῦ αὐτοκράτορα Οὐάλεντος, σὲ ἡλικία 48 ἐτῶν. Ὅταν πλησίαζε ἡ ὥρα νὰ παραδώσει τὴν ἀγία του ψυχὴ στὸν Θεό, προσῆλθαν στὴν κλίνη του ὄλοι σχεδὸν οἱ Χριστιανοὶ τῆς πόλεως. Ἐκεῖνος τοὺς δίδασκε καὶ τοὺς εὐλογοῦσε. Προσευχόμενος στὸν Κύριο εἶπε: «Εἰς χεῖρας Σου Κύριε, παραθήσομαι τὸ πνεῦμα μου», καὶ κοιμήθηκε. Στὴν ἐξόδιο ἀκολουθία συμμετεῖχαν μυριάδες λαοῦ καὶ τόσοσ ἦταν ὁ συνωστισμός, ὥστε πολλοὶ πέθαναν «ἐκ τῆς τοῦ ὠθισμοῦ βίας καὶ συγκλονήσεως». Ἡ Σύναξη τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ἐτελεῖτο στὸ ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας (Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ). Ναὸς ἀφιερωμένος στὸν Ἅγιο Βασίλειο ὑπῆρχε στὸ παλάτι τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων κατὰ τὸν 10ο αἰῶνα καὶ σὲ αὐτὸν ἐκκλησιαζόταν ὁ αὐτοκράτορας τὴν 1η Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ἀπολύσεως τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης, παραβάλλει αὐτὸν πρὸς τὰ πρόσωπα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸν Προφήτη Ἠλία καὶ τὸν Σαμυήλ, τὸν Ἀπόστολο Παῦλο καὶ τὸν Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο. Ὁ Μέγας Βασίλειος κατέλιπε πλῆθος σπουδαιοτάτων συγγραμμάτων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, εὐτυχῶς, τὰ περισσότερα διασώθηκαν μέχρι σήμερα. Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία τὸ μεγαλύτερο ἔργο τοῦ Μεγάλου Βασιλείου εἶναι ἡ Θεία Λειτουργία αὐτοῦ, ποῦ τελεῖται καὶ σήμερα σὲ καθορισμένες ἡμέρες τοῦ λειτουργικοῦ ἔτους: τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τὶς παραμονὲς τῶν τριῶν μεγάλων Δεσποτικῶν ἑορτῶν, Χριστουγέννων, Θεοφανείων καὶ Πάσχα (Μέγα Σάββατο), τὶς πέντε Κυριακὲς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ. Κατὰ παλαιότερη διάταξη, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ἐτελεῖτο καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τὸ πρῶτο δογματικὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο συνέγραψε ὁ Ἅγιος, ἔχει τὸν τίτλο «Ἀνατρεπτικὸς τοῦ ἀπολογητικοῦ τοῦ δυσσεβοῦς Εὐνομίου». Περίφημα εἶναι καὶ τὰ ἀσκητικά, τὰ δογματικά, τὰ παιδαγωγικά συγγράμματα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ὡς καὶ τὰ κηρύγματα, οἱ ὁμιλίαι καὶ οἱ ἐπιστολὲς αὐτοῦ. Μέσα ἀπὸ αὐτὰ καταδεικνύεται ὅτι ὁ Μέγας Βασίλειος ἦταν στὴν πραγματικότητα ὄργανωτὴς τῆς κοινωνικῆς καὶ ἠθικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας, στηρίζοντας τὴν ἠθικὴ δεοντολογία του, κυρίως στὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ εἰδικότερα στὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ἡ Ἁγία Γραφὴ γιὰ τὸν Μέγα Βασίλειο ἦταν τὸ ὑπέρτατο δογματικὸ κριτήριον καὶ ἀποτελοῦσε καθ' ἑαυτὴν μυστήριον θείας οἰκονομίας καὶ ἀνθρώπινης σωτηρίας. Γι' αὐτὸ καὶ θεωροῦσε τὴν Ἁγία Γραφὴ ὡς θεόπνευστο βιβλίον, προερχόμενο ἐκ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ κατὰ συνέπεια θεωροῦσε ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ὀρθὴ κατανόηση τοῦ περιεχομένου αὐτῆς τὸ χάρισμα τῆς πνευματικῆς διακρίσεως. Ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειο, πρέπει νὰ γίνεται μὲ βαθειὰ πίστη καὶ μέσα στὴν κοινότητα τῶν πιστῶν. Ἡ ἐρμηνεία δὲ αὐτῆς ἀπέβλεπε κυρίως στὴν οἰκοδομὴ τῶν πιστῶν καὶ τὴ σωτηρία αὐτῶν. Γι' αὐτὸ ἡ παράδοση τῆς πίστεως, ὅπως αὐτὴ παραδόθηκε ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους, ἦταν ἀπαραίτητος ὀδηγὸς στὴν ἐρμηνεία καὶ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Saint Basil the Great was born about the end of the year 329 in Caesarea of Cappadocia, to a family renowned for their learning and holiness. His parents' names were Basil and Emily. His mother Emily (commemorated July 19) and his grandmother Macrina (Jan. 14) are Saints of the Church, together with all his brothers and sisters: Macrina, his elder sister (July 19), Gregory of Nyssa (Jan. 10), Peter of Sebastia (Jan. 9), and Naucratius. Basil studied in Constantinople under the sophist Libanius, then in Athens, where also he formed a friendship with the young Gregory, a fellow Cappadocian, later called "the Theologian." Through the good influence of his sister Macrina (see July 19), he chose to embrace the ascetical life, abandoning his worldly career. He visited the monks in Egypt, in Palestine, in Syria, and in Mesopotamia, and upon returning to Caesarea, he departed to a hermitage on the Iris River in Pontus, not far from Annesi, where his mother and his sister Macrina were already treading the path of the ascetical life; here he also wrote his ascetical homilies. About the year 370, when the bishop of his country reposed, he was elected to succeed to his throne and was entrusted with the Church of Christ, which he tended for eight years, living in voluntary poverty and strict asceticism, having no other care than to defend holy Orthodoxy as a worthy successor of the Apostles. The Emperor Valens, and Modestus, the Eparch of the East, who were of one mind with the Arians, tried with threats of exile and of torments to bend the Saint to their own confession, because he was the bastion of Orthodoxy in all Cappadocia, and preserved it from heresy when Arianism was at its strongest. But he set all their malice at nought, and in his willingness to give himself up to every suffering for the sake of the Faith, showed himself to be a martyr by volition. Modestus, amazed at Basil's fearlessness in his presence, said that no one had ever so spoken to him. "Perhaps," answered the Saint, "you have never met a bishop before." The Emperor Valens himself was almost won over by Basil's dignity and wisdom. When Valens' son fell gravely sick, he asked Saint Basil to pray for him. The Saint promised that his son would be restored if Valens agreed to have him baptized by the Orthodox; Valens agreed, Basil prayed, and the son was restored. But afterwards the Emperor had him baptized by Arians, and the child died soon after. Later, Valens, persuaded by his

counselors, decided to send the Saint into exile because he would not accept the Arians into communion; but his pen broke when he was signing the edict of banishment. He tried a second time and a third, but the same thing happened, so that the Emperor was filled with dread, and tore up the document, and Basil was not banished. The truly great Basil, spent with extreme ascetical practices and continual labours, at the helm of the church, departed to the Lord on the 1st of January, in 379. at the age of forty-nine.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἕδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεὶμ. Ἰορδάνη ποταμέ, στήθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι· μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολὴν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Ἀπολυτίκιον

ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

First Tone

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ υπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Resurrectional Apolytikion.

Mode 3.

Let the heavens sing for joy, and let everything on earth be glad. For with His arm the Lord has worked power. He trampled death under foot by means of death; and He became the firstborn from the dead. From the maw of Hades He delivered us; and He granted the world His great mercy.

For the Forefeast.

Mode 4. Joseph marveled.

O Zabulon, prepare, and be ready, Nephthalim. Jordan River, hold your course, and exultantly receive the Master who is coming to be baptized. Adam leap for joy with Eve the Foremother. No longer hide yourselves, as once in Paradise; for having seen you naked He has appeared * to clothe you in your former vesture. The Christ has appeared, wishing to renew the entire creation.

Apolytikion

Dormition of the Theotokos.

First Tone

In birth, you preserved your virginity; in death, you did not abandon the world, O Theotokos. As mother of life, you departed to the source of life, delivering our souls from death by your intercessions.

Kontakion.

Mode 4. You appeared today.

To the flowing streams today of River Jordan comes the Lord and cries aloud to John the Baptist, and He says, "Be not afraid to baptize me now; for I have come to save Adam, the first-formed man."

ΜΝΥΜΟΣΥΝΑ

Στέλλα Μέλῃς 40 ἡμερῶν

MEMORIALS

Stella Melis 40 Day

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

TODAY'S EPISTLE READING

Prokeimenon. Mode Plagal 2.

Psalm 27.9,1

O Lord, save your people and bless your inheritance.

Verse: To you, O Lord, I have cried, O my God.

The reading is from St. Paul's Second Letter to Timothy 4:5-8

TIMOTHY, my son, always be steady, endure suffering, do the work of an evangelist, fulfil your ministry.

For I am already on the point of being sacrificed; the time of my departure has come. I have fought the good fight, I have finished the race, I have kept the faith. Henceforth there is laid up for me the crown of righteousness, which the Lord, the righteous judge, will award to me on that Day, and not only to me but also to all who have loved his appearing.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

ΨΑΛΜΟΙ 27.9,1

Σῶσον, Κύριε τὸν λαὸν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Τιμόθεον β' 4:5-8 τὸ ἀνάγνωσμα

Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκεν. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν, ἀποκείται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἡγαπηκόσιν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Μάρκον 1:1-8 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἄρχῃ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ, ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπὲρ αὐτοῦ ἑξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. Καὶ ἐκήρυσσε λέγων· ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

The Gospel According to Mark 1:1-8

The beginning of the Gospel of Jesus Christ, the Son of God. As it is written in the prophets, 'Behold, I send my messenger before your face, who shall prepare your way; the voice of one crying in the wilderness: prepare the way of the Lord, make his paths straight.' John was baptizing in the wilderness, preaching a baptism of repentance for the forgiveness of sins. And there went out to him all the country of Judea, and all the people of Jerusalem; and they were baptized by him in the river Jordan, confessing their sins. Now John was clothed with camel's hair, and had a leather girdle around his waist, and ate locusts and wild honey. And he preached, saying, "After me comes he who is mightier than I, the thong of whose sandals I am not worthy to stoop down and untie. I have baptized you with water; but he will baptize you with the Holy Spirit."

ΜΝΥΜΟΣΥΝΑ

MEMORIALS

ΚΥΡΙΑΚΗ, 9ῆ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Νικόλαος Ἰωάννου 6 εἰς
Κούλα Φιλίππας 19 εἰς

SUNDAY, JANUARY 9th

Nikolaos Ioannou 6 Years
Koula Filippakis 19 Years

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

BAPTISM

ΣΑΒΒΑΤΟ, 8ῆ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Κόρη τοῦ κυρίου καὶ κυρίας Γεωρίου Θεοδωρόπουλου.
Κουμπάρος: Απόστολος Μιτσόπουλος.

SATURDAY, JANUARY 8th

Daughter of Mr. & Mrs. George Theodoropoulos.
Godparent: Apostolos Mitsopoulos.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΘΑ

DAYS TO REMEMBER

IAN. 5, TETARTH	Ορθρος, Μεγάλοι Ωραι, Θεία Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου Μ. Αγιασμός..8:30 – 10:00 π.μ.
JAN. 5, WEDNESDAY	Orthros, Royal Hours, Divine Liturgy of St. Basil Megas Agiasmos....8:30- 10:00 a.m.
IAN. 6, ΠΕΜΠΤΗ	ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ
	Ορθρος - Θεία Λειτουργία Αγ. Ιωάννου Χρυσοστόμου Μ. Αγιασμός.....8:30 – 11:30 π.μ.
JAN. 6, THURSDAY	THE EPIPHANY
	Orthros - Divine Liturgy of St. John Chrysostom Megas Agiasmos....8:30 – 11:30 a.m.
IAN. 7, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ Ορθρος – Θεία Λειτουργία.....8:30 – 10:30 π.μ.
JAN. 7, FRIDAY	ST. JOHN THE BAPTIST Orthros – Divine Liturgy.....8:30 – 10:30 a.m.